

HET VOORSTEL NIJMEGEN IN ZAKE DE BEREIDING EN VERSTREKKING VAN KOEPOKSTOF.

Op de terechtwijzingen (!?) van SOER (dit *Tijdschrift* bldz. 2631) zou ik het volgende willen antwoorden.

In Indië heb ik „aan den lijve gevoeld” wat het kweken van koepokstof in de Tropen(!) beteekent, zoodat het onnoodig is deze ervaring in Nederland (waar dit veel gemakkelijker en eenvoudiger is) ook nog op te doen. Een pokkenepidemieetje in Nederland heb ik niet medegemaakt, maar wel verschillende uitgebreide en zeer ernstige epidemieën in Indië. Hiervoor hebben wij zeer groote hoeveelheden goed virulente vaccine (welke bij verzending in de Tropen(!) lang virulent moest blijven, en ook bleef) afgeleverd. De z.g.n. „onverklaarbare virulentieverminderingen”, die mij uit ervaring maar al te goed bekend zijn, *kunnen* zonder hulp van zusterinrichtingen zeer goed worden bestreden, en zelfs worden *voorkomen*. Een directeur van een koepokinrichting heeft het in de hand om *steeds* goed virulente koepokstof voorhanden te hebben. Karbauwen zijn „vaccinefabrieken”, die, mits goed gebruikt, prachtig werken, maar die gebezigd op dezelfde wijze als de kalveren in Nederland, het koepokstofbedrijf geheel onmogelijk maken (ik weet hiervan een duidelijk voorbeeld).

Op de bewering, dat het aan toevallige „omstandigheden” (n.b. gedurende 21 jaar, en dat in de Tropen(!)) zou zijn te wijten, dat de Indische vaccine goed is, zal ik niet antwoorden, daar een dergelijke bewering geen antwoord waard is.

Hiermede sluit ik van mijn kant het debat over dit onderwerp.

's-Gravenhage, 15 Mei 1921.

A. H. NIJLAND.

HET VUURTJE OP JAN STEEN'S SCHILDERIJEN.

De verklaring, die VERHOEFF tegenover de mijne stelt, dat namelijk het testje met vuur op JAN STEEN's schilderijen „het smeulend minnevuur” moet verbeelden, was mij niet onbekend, maar heeft mij nooit kunnen bevredigen. Zij leek mij altijd te ver gezocht. JAN STEEN gaat met zijn symbolen of vergelijkingen steeds meer recht op zijn doel af. Hij teekent om het „minnevuur” te verzinnebeelden, liever, zooals VERHOEFF ook zelf aanhaalt, een amorbeeldje, dat rechtstreeks zijn pijl op de minzieke richt, of twee hondjes, die elkaar beruiken.

Ik meen mijn opvatting in het oorspronkelijke artikel voldoende te hebben gestaaft, en zal er daarom hier niet verder op ingaan. Wel moet ik VERHOEFF nog even doen opmerken, dat wat hij voor een urinaal aanziet, een drinkglas is. Het puntglas op hoogen voet, dat de dokter wordt voorgehouden door de vrouw, die in de andere hand een schenkan draagt, is zonder eenigen twijfel een roemer met wijn of bier. Wie dat niet op het eerste gezicht onderscheidt, moest zich eigenlijk niet aan een ontleding van deze kunstwerken wagen.

's-Gravenhage, 15 Mei 1921.

J. B. F. VAN GILS.

DE TETRAËDRISCHE BORSTKAS.

Nu ik in het laatste nummer van dit *Tijdschrift* reeds voor de derde maal den naam „tetraëdrische borstkas” zie gebruiken, zou ik gaarne, in de hoop daarmede het inburgeren van dien naam nog te kunnen voorkomen, opmerkzaam er op willen maken, dat in de stereometrie (en in de kristallographie) onder *tetraëder* (viervlak) verstaan wordt een *driezijdige pyramide*, terwijl hier de borstkas wordt vergeleken met een *vierzijdige pyramide*. Zou het niet aanbeveling verdienen den naam alsnog te veranderen, bijv. in „pyramidevormige borstkas”? Het vaststellen van zulk een naam laat ik natuurlijk over aan hen, die deze gevallen zelf hebben waargenomen; maar het komt mij, in het belang van den goeden naam van onze geneeskundige wetenschap tegenover de wiskundige, niet raadzaam voor den naam „tetraëdrische borstkas” te behouden.

Zwolle, 16 Mei 1921.

MARG. A. TALEN.